

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.852 van 31 januari 2011
in de zaak A. 89.131/IX-2183**

In zake : de naamloze vennootschap van publiek recht BELGACOM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ludo Cornelis
kantoor houdend te Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Overheidsparticipaties,
thans de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Georges Michiels
kantoor houdend te Hasselt
Willekensmolenstraat 159

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 januari 2000, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 4 oktober 1999 houdende de werking
en de procedure voor de Kamer voor Interconnectie, huurlijnen, bijzondere toegang
en gedeeld gebruik, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 november
1999.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.
De verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het
geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 januari 2009.

Kamervoorzitter Paul Lemmens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ludo Cornelis, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Georges Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feitelijk en juridisch kader

3. Op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen voorzag artikel 79ter van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, ingevoegd bij de wet van 19 december 1997 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 4 maart 1999, in de oprichting, bij het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (hierna: Instituut of BIPT), van een Kamer voor Interconnectie, bijzondere toegang en gedeeld gebruik (hierna: Kamer). De Kamer, een administratief orgaan dat per zaak werd samengesteld uit drie ambtenaren van het BIPT, was bevoegd om geschillen tussen telecommunicatieoperators inzake interconnectie, gelijke toegang of gedeeld gebruik te beslechten. Bij artikel 79ter, § 1, tweede lid, van de wet werd aan de Koning opdracht gegeven om de werking en de procedure van de Kamer te regelen.

4. Ter uitvoering van die laatste wetsbepaling is het koninklijk besluit van 4 oktober 1999 houdende de werking van en de procedure voor de Kamer voor Interconnectie, huurlijnen, bijzondere toegang, en gedeeld gebruik genomen.

Dit koninklijk besluit bevatte bepalingen in verband met de indiening van een verzoek om een geschil te beslechten (hoofdstuk I), de samenstelling en de werkwijze van de Kamer (hoofdstuk II), het verloop van de

procedure (hoofdstuk III), alsmede enkele algemene bepalingen betreffende de termijnen en de kosten (hoofdstuk IV).

Dit koninklijk besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 november 1999. Overeenkomstig de gewone regeling is het tien dagen later in werking getreden, d.w.z. op 4 december 1999.

Het koninklijk besluit van 4 oktober 1999 vormt het voorwerp van het voorliggende beroep.

Dat besluit is gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 maart 2001. Daarbij is het opschrift gewijzigd, zodat het voortaan luidt: “koninklijk besluit houdende de werking van en de procedure voor de Kamer voor Interconnectie, huurlijnen, bijzondere toegang, ontbundelde toegang tot het aansluitnet en gedeeld gebruik”. Ook zijn nieuwe bepalingen ingevoegd, in verband met de procedure inzake de verlenging van de onderhandelingstermijn inzake ontbundelde toegang tot het aansluitingsnet (nieuw hoofdstuk III*bis*). Tegen dat wijzigende besluit heeft de verzoekende partij geen beroep ingesteld.

5. De Kamer heeft een beperkt aantal geschillen beslecht, meer bepaald vier geschillen waarbij de verzoekende partij betrokken was.

In haar verzoekschrift maakt de verzoekende partij melding van drie van die geschillen, tegen haar aanhangig gemaakt door drie verschillende operatoren. In haar memorie van wederantwoord deelt de verzoekende partij mee dat de eerste van die verzoeken is ingetrokken en dat de Kamer het dossier zonder gevolg heeft gerangschikt, dat de Kamer het verzoek in de tweede zaak onontvankelijk heeft verklaard, en dat zij in de derde zaak het verzoek ontvankelijk en gegrond heeft verklaard. Tegen die laatste beslissing blijkt de verzoekende partij geen beroep tot nietigverklaring te hebben ingesteld.

Op vraag van de auditeur-verslaggever heeft de verzoekende partij bij schrijven van 16 november 2005 melding gemaakt van een vierde geschil, aanhangig gemaakt door de nv Codenet (later de nv Telenet), waarin de Kamer op 5 en 27 oktober 2000 twee voor de verzoekende partij ongunstige beslissingen heeft genomen. Tegen die twee beslissingen heeft de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring ingesteld, dat is ingeschreven op de rol onder nummer A. 98.596/VI-17.768. In die zaak hebben de verzoekende partij en de tussenkomende

partij de Raad van State laten weten dat, ten gevolge van het verloop van de tijd en de ontwikkelingen in de wetgeving (zie hierna, overweging 6), het beroep zijn voorwerp verloren heeft en de verzoekende partij geen belang meer heeft bij haar beroep. Bij arrest nr. 183.797 van 4 juni 2008 heeft de Raad van State het beroep dienvolgens onontvankelijk verklaard.

6. De ontwikkelingen in de wetgeving waarnaar de verzoekende partij in de genoemde zaak verwees, hebben te maken met twee wetten van 17 januari 2003.

Bij artikel 41, eerste lid, 11/, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector is het hiervóór genoemde artikel 79ter van de wet van 21 maart 1991 opgeheven. Uit artikel 4 van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector blijkt dat de geschillen bedoeld in artikel 79ter van de wet van 21 maart 1991 voortaan behoren tot de bevoegdheid van de Raad voor de Mededinging, met mogelijkheid van een beroep in volle rechtsmacht tegen diens beslissingen bij het Hof van Beroep te Brussel. Deze wijzigingen zijn in werking getreden op 23 april 2003, datum waarop de koninklijke besluiten van 7 april 2003 houdende benoeming van de voorzitter en de leden van de raad van het BIPT in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt.

Het bestreden koninklijk besluit van 4 oktober 1999 is niet formeel opgeheven. Ten gevolge van de afschaffing van de Kamer op 23 april 2003 is het echter sinds die dag zonder voorwerp geworden.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

7. Zoals hiervóór is opgemerkt, is het bestreden koninklijk besluit inmiddels zonder voorwerp geworden, ten gevolge van de afschaffing van de Kamer.

De toepassing van het bestreden besluit is aldus in de tijd beperkt geweest tot de periode tussen de datum van inwerkingtreding ervan (4 december 1999) en de datum waarop het zonder voorwerp is geworden (23 april 2003).

In principe heeft een partij geen belang meer om de nietigverklaring van een besluit te vorderen dat in de loop van het geding zijn materiële rechtskracht heeft verloren, tenzij zij aannemelijk maakt dat zij een actueel belang bij het beroep heeft behouden. Het komt derhalve in deze gewijzigde context aan de verzoekende partij toe om nader toe te lichten waarin haar actueel belang bij het annulatieberoep nog bestaat.

8. Daartoe uitgenodigd door de auditeur-verslaggever, heeft de verzoekende partij aanvankelijk aangevoerd, in haar genoemd schrijven van 16 november 2005, dat zij nog een belang had bij het beroep, aangezien zij in de genoemde zaak A. 98.596 onder meer een middel inriep dat steunde op de onwettigheid van het thans bestreden besluit. Ter terechtzitting erkent de verzoekende partij dat zij, na de uitspraak van het genoemde arrest nr. 183.797 van 4 juni 2008 in die zaak A. 98.596, geen belang meer heeft bij de vernietiging van het thans bestreden besluit.

Ten gevolge van de afsluiting van de procedure in de zaak A. 98.596 is er inderdaad geen enkele procedure meer waarin, na een vernietiging van het bestreden besluit door de Raad van State, de onwettigheid van dat besluit nog gevolgen kan hebben voor de afloop van het betrokken geding.

Ambtshalve moet dan ook vastgesteld worden dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij het beroep.

9. In de concrete omstandigheden van de zaak past het de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten, begroot op 173,53 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Paul Lemmens,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Paul Lemmens